فراتر از فوتبال

ریحانه، اولین مدال‌آور تاریخ ایران در وزنه‌برداری زنان

ریحانه کریمی اولین زن ایرانی است که مدال وزنه‌برداری بازی‌های آسیایی را کسب می‌کند. رقابت‌های وزنه‌برداری دسته ۷۷ کیلوگرم دختران در بازی‌های آسیایی روز گذشته برگزار شد و ریحانه کریمی، نماینده ایران در این دسته وزنی بود. او که رقیبانی از مغولستان (بولور اود لخاگواجاو)، کره جنوبی (ایسئو کیم)، چین (رن‌شیو هه) و قزاقستان (آیانات ژوماگالی) داشت، موفق شد با کسب مدال برنز تاریخ‌سازی کند. ریحانه کریمی در یک‌ضرب، تلاش کرد در حرکت نخست وزنه ۱۰۳ کیلوگرم را بالای سر ببرد که داوران اعلام خطا کردند، اما در دو حرکت بعدی به ترتیب وزنه‌های ۱۰۳ و ۱۰۶ کیلوگرم را بالای سر برد تا خودش را در جدول مسابقات نگه دارد. در حرکت دوضرب نیز وزنه ۱۳۱ و ۱۳۶ را بالای سر برد و وزنه ۱۴۰ را به زمین انداخت تا با مجموع ۲۴۳ کیلوگرم، رتبه سوم مسابقات آسیایی را از آن خود کند. ریحانه کریمی در حالی به نخستین مدال تاریخ وزنه‌برداری بانوان ایران در بازی‌های آسیایی دست یافت که ۲۶ کیلوگرم سنگین‌تر از بهترین رکوردهای شخصی خود وزنه زد. او در رقابت برای کسب مدال برنز، کیسم ایسول از کره جنوبی را شکست داد که پیش از این مدال برنز جهانی را به دست آورده بود.

غول‌کُشی به سبک نوشاد

یک شگفتی بزرگ در رقابت‌های تنیس روی میز بازی‌های آسیایی ناگویا رقم خورد؛ جایی که هاریموتو توموکازو، ستاره ژاپنی و نفر چهارم رده‌بندی جهانی، در مرحله یک‌چهارم نهایی مقابل نوشاد عالمیان بازیکن ۳۵ساله ایران با رنکینگ ۳۴۴ جهان، در یک مسابقه نفس‌گیر هفت‌گیمه، با نتیجه ۴ بر ۳ شکست خورد و از صعود به جمع چهار بازیکن برتر بازماند. هاریموتو که مدت کوتاهی پیش با کسب دو امتیاز در فینال تیمی، نقش مهمی در قهرمانی ژاپن مقابل چین و کسب مدال طلای تیمی داشت، در بخش انفرادی نتوانست روند درخشان خود را ادامه دهد. او با این شکست، فرصت رویارویی با وانگ چوچین، ستاره چین، در مرحله نیمه‌نهایی را نیز از دست داد؛ دیداری که بسیاری از هواداران انتظار آن را می‌کشیدند. این بازیکن ایرانی با وجود رنکینگ پایین، به‌عنوان یکی از چهره‌های غیرقابل پیش‌بینی تنیس روی میز شناخته می‌شود؛ بازیکنی که سبک بازی متفاوت و تغییرات فراوان در چرخش توپ دارد و سابقه شکست‌دادن بازیکنان سطح بالای جهان را نیز در کارنامه خود دارد. نکته جالب اینکه هاریموتو پیش از این مسابقه در تمام رویارویی‌هایش مقابل این حریف به پیروزی رسیده بود و به همین دلیل، پیش از آغاز مسابقه تقریبا همه شانس بیشتری برای پیروزی ستاره ژاپنی قائل بودند. برای هاریموتو، فشار مسابقات تیمی نیز می‌توانست یکی از عوامل مؤثر در این دیدار باشد. او پس از قهرمانی در بخش تیمی، انرژی زیادی از نظر جسمی و ذهنی صرف کرده بود و ادامه رقابت‌ها در فاصله کوتاه باعث شد در دیدار انفرادی اشتباهات بیشتری داشته باشد و ثبات لازم در حملاتش را از دست بدهد. هاریموتو پس از این شکست درباره سرویس‌های حریف گفت: «از آنجا که TTR (سیستم کمک‌داور ویدئویی در تنیس روی میز) وجود نداشت، حریف توانست به‌خوبی از این موضوع استفاده کند. داور هم گاهی با شجاعت نسبت به سرویس خطا اعلام می‌کرد، اما در نهایت کارهایی که داور می‌تواند انجام دهد نیز محدودیت دارد». رسانه‌های ژاپنی نیز گزارش دادند که هاریموتو در طول مسابقه نتوانست راهی برای مقابله با سرویس‌های خاص و متفاوت حریف پیدا کند و در نهایت مسابقات انفرادی خود را در شرایطی به پایان رساند که نتوانست تمام توانایی‌هایش را به نمایش بگذارد. او از نحوه سرویس‌زدن حریف ناراضی بود، اما در عین حال شکست خود را به‌طور کامل به این موضوع نسبت نداد.

از ناگویا تا فرغانه؛ دو زنگ خطری که بازهم شنیده نشد

سلام به سطح دو آسیا

عکس: فدراسیون فوتبال

سپهر خرمی: نه زمین داریم، نه ورزشگاه، نه میزبانی؛ حالا حتی فاصله با رقبای آسیایی هم کمتر و کمتر شده است. فوتبال ایران در فاصله دو روز، دو بار زمین خورد؛ یک بار در ناگویا و یک بار در فرغانه. تیم امید در شرایطی که برای صعود از گروه خود در بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ فقط به یک امتیاز نیاز داشت، برابر کره شمالی ۴ بر یک شکست خورد و حتی از مرحله گروهی عبور نکرد. یک روز بعد، تیم بزرگسالان هم در نخستین بازی تدارکاتی پس از جام جهانی، برابر ازبکستان ۳ بر یک باخت؛ شکستی که سومین باخت پیاپی ایران برابر این تیم در دوره امیر قلعه‌نویی بود. این دو نتیجه را نمی‌توان صرفا دو شکست معمولی دانست. یکی درباره آینده فوتبال ایران و نسلی بود که قرار است سال‌های بعد پیراهن تیم ملی را بپوشد و دیگری درباره تیمی که قرار است ویترین فوتبال کشور باشد. میان این دو نتیجه، یک تصویر مشترک شکل گرفت: ایران نه‌تنها در نتیجه، بلکه در کیفیت بازی، زیرساخت، برنامه‌ریزی و حتی توان میزبانی از رقبا، با پرسش‌های جدی روبه‌روست. فوتبالی که زمانی خود را قدرت اول منطقه می‌دانست، حالا باید توضیح بدهد چرا در دو روز، هم امیدهایش از کره شمالی چهار گل خوردند و هم تیم بزرگسالان مقابل ازبکستان سه گل دریافت کرد.

دو روز، دو شکست؛ از امیدی که نرسید تا تیمی که عقب ماند

شکست تیم امید برابر کره شمالی فقط یک حذف ساده نبود. شاگردان حسین عبدی در گروه B بازی‌های آسیایی ناگویا، پیش از بازی آخر چهار امتیاز داشتند و برای صعود فقط به یک امتیاز نیاز داشتند، اما در مسابقه‌ای که می‌توانست مسیر آنها را به مرحله حذفی باز کند، ۴ بر یک شکست خوردند و با چهار امتیاز در رتبه سوم گروه قرار گرفتند. ایران در دو بازی قبلی برابر امارات پیروز شده و مقابل چین به تساوی رسیده بود، اما در مسابقه تعیین‌کننده مقابل کره شمالی، بعد از گل امیرحسین حسین‌زاده، چهار بار دروازه‌اش باز شد. این شکست از آن رو مهم‌تر است که تیم امید قرار است بخشی از زنجیره تولید بازیکن برای آینده تیم ملی باشد. حذف از مرحله گروهی، آن هم با چنین نتیجه‌ای، پرسش درباره کیفیت آماده‌سازی، انتخاب بازیکنان، کار فنی و البته نگاه بلندمدت فدراسیون به فوتبال پایه را دوباره به سطح اول بحث برمی‌گرداند. اما هنوز جو شکست امیدها تمام نشده بود که تیم بزرگسالان در فرغانه، برابر ازبکستان قرار گرفت. تیمی که در سال‌های اخیر بیش از گذشته به ایران نزدیک شده و این بار با فابیو کاناوارو روی نیمکت، سه گل زد و فقط یک گل دریافت کرد. ایران در این مسابقه ابتدا با اشتباه در خط دفاعی عقب افتاد، در نیمه دوم به گل تساوی رسید، اما دوباره با پنالتی و سپس یک ضدحمله در وقت‌های تلف‌شده، بازی را از دست داد. نتیجه، ۳ بر یک به سود ازبکستان بود؛ نتیجه‌ای که از منظر روند تقابل‌های اخیر، از خود عدد سه مهم‌تر است.

ازبکستان دیگر همان حریف سال‌های گذشته نیست

هشتمین تقابل ایران و ازبکستان در دوره قلعه‌نویی، دوباره یک واقعیت را مقابل فوتبال ایران گذاشت: فاصله‌ای که زمانی در ذهن فوتبال ایران وجود داشت، در زمین مسابقه دیگر به همان شکل دیده نمی‌شود. در هشت بازی اخیر، ایران فقط یک بار مقابل ازبکستان برنده شده و در کنار آن، پنج تساوی و دو شکست ثبت شده است. شکست اخیر نیز سومین باخت پیاپی ایران برابر این تیم در دوره قلعه‌نویی محسوب می‌شود؛ آماری که برای تیمی با ادعای قدرت اول منطقه، قابل چشم‌پوشی نیست. اینجاست که جمله علیرضا جهانبخش، دو سال بعد، دوباره به فوتبال ایران برمی‌گردد. جهانبخش پس از تساوی بدون گل ایران و ازبکستان در تاشکند در مهر ۱۴۰۳، درباره مقایسه سطح بازیکنان دو تیم گفته بود چنین قیاسی خنده‌دار است. آن جمله در همان زمان بازتاب زیادی داشت، اما فوتبال در دو سال گذشته مسیر دیگری را طی کرده است. امروز ازبکستان نه‌فقط یک حریف سرسخت، بلکه تیمی است که در چند تقابل اخیر توانسته ایران را شکست دهد و از اشتباهات بازیکنان ما به بهترین شکل استفاده کند. مسئله، طعنه به جهانبخش نیست؛ مسئله این است که فوتبال ایران باید از خودش بپرسد چه اتفاقی افتاده که مقایسه‌ای که زمانی از نگاه یکی از ملی‌پوشان خنده‌دار تلقی می‌شد، حالا دست‌کم در زمین مسابقه دیگر خنده‌دار نیست. ازبکستان برای فوتبال ایران فقط یک رقیب نیست؛ یک آینه است. تیمی که سرمایه‌گذاری روی نسل جدید، حضور بازیکنانش در فوتبال اروپا و ساختار منظم‌تر تیم ملی‌اش باعث شده در سال‌های اخیر فاصله‌اش با ایران کمتر شود.

قلعه‌نویی ماند، پرسش‌ها هم ماندند

حالا شکست ازبکستان در شرایطی رقم خورده که بحث ادامه حضور امیر قلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی هنوز از فضای رسانه‌ای خارج نشده است. فدراسیون فوتبال در شهریورماه قرارداد سرمربی تیم ملی را تا پایان جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ تمدید کرد. امیرمهدی علوی، سخنگوی فدراسیون، پس از جلسه هیئت‌رئیسه اعلام کرد قرارداد قلعه‌نویی تا پایان جام ملت‌ها تمدید شده و برنامه آماده‌سازی تیم ملی نیز بررسی خواهد شد. اما چند روز بعد، حجت کریمی، عضو هیئت‌رئیسه فدراسیون فوتبال، روایت دیگری از فضای آن تصمیم مطرح کرد. کریمی گفت در جلسه‌ای قرار بوده قرارداد قلعه‌نویی چهار ساله تمدید شود، اما او به دلیل مخالفت جامعه با چنین تمدیدی مخالفت کرده و تنها فرد مخالف نبوده است. او همچنین گفت در مقطعی اعضای دیگری هم با تمدید مخالف بودند، اما در روز رأی‌گیری، همه موافق شدند. این اظهارات، تصویری متفاوت از روند تصمیم‌گیری در فدراسیون ارائه می‌کند. البته امیرمهدی علوی این روایت را رد کرده و گفته تمام اعضای هیئت‌رئیسه با ادامه حضور قلعه‌نویی تا پایان جام ملت‌های آسیا موافق بوده‌اند و هستند. بنابراین آنچه اکنون وجود دارد، دو روایت متفاوت از فضای داخلی هیئت‌رئیسه است؛ روایتی که از مخالفت اولیه سخن می‌گوید و روایتی که بر همراهی اعضا با ادامه کار سرمربی تأکید دارد.

دیدار روسیه؛ یک بازی دوستانه با وزن غیردوستانه

چند روز دیگر تیم ملی ایران در کازان برابر روسیه قرار می‌گیرد. این مسابقه از نظر تقویم یک دیدار دوستانه است، اما بعد از شکست ۳ بر یک مقابل ازبکستان، دیگر نمی‌توان آن را صرفا یک بازی تدارکاتی دانست. روسیه پیش از این هم در اکتبر ۲۰۲۵ ایران را ۲ بر یک شکست داده بود و حالا تیم قلعه‌نویی باید در فاصله کوتاهی مقابل تیمی قرار بگیرد که آخرین بار هم برابر ایران پیروز شده است. دیدار ایران و روسیه برای ۲۹ سپتامبر در کازان برنامه‌ریزی شده است. اگر ایران مقابل روسیه هم شکست بخورد، طبیعی است که فشار رسانه‌ای و حاشیه‌ای پیرامون قلعه‌نویی بیشتر شود؛ به‌ویژه اینکه قرارداد او تا جام ملت‌های آسیا تمدید شده و هر نتیجه ضعیف، مستقیم به بحث درباره تصمیم هیئت‌رئیسه گره خواهد خورد. در شرایط فعلی منطقه، برگزاری بازی‌های دوستانه با ازبکستان و روسیه از معدود فرصت‌هایی است که تیم ملی برای حفظ ریتم مسابقه و محک‌زدن بازیکنان در اختیار دارد.

نه زمین داریم، نه ورزشگاه، نه میزبانی

سقوط فوتبال ایران را نمی‌توان فقط با نام یک مربی توضیح داد. قلعه‌نویی بخشی از این داستان است، عبدی بخشی دیگر، اما مسئله بزرگ‌تر از نیمکت‌هاست. فوتبال ایران امروز با مجموعه‌ای از مشکلات زیرساختی و مدیریتی مواجه است که شکست‌های دوروزه فقط آنها را دوباره عیان کرده‌اند. ما حتی در ساده‌ترین شکل، از داشتن یک خانه واقعی برای فوتبال ملی محرومیم. کیفیت زمین‌ها، وضعیت ورزشگاه‌ها، محدودیت‌های میزبانی و فرسودگی بخشی از زیرساخت‌ها، همه به مسئله‌ای دائمی تبدیل شده‌اند. وقتی تیم ملی نمی‌تواند با خیال راحت از میزبانی در سطح استاندارد بین‌المللی سخن بگوید، وقتی کیفیت زمین مسابقه گاهی خودش به موضوع اصلی تبدیل می‌شود و وقتی فوتبال ایران برای بسیاری از رویدادها باید به دنبال راه‌حل‌های موقت باشد، نمی‌توان انتظار داشت فقط با تغییر مربی یا انتخاب چند بازیکن جوان، فاصله با رقبا جبران شود. نه زمین داریم، نه ورزشگاه، نه میزبانی؛ و اگر برنامه‌ای برای ساختن نسل بعدی نداشته باشیم، حتی خاطره قدرت گذشته هم برایمان نمی‌ماند. تیم امید باید از دل یک برنامه مستمر توسعه بازیکن بیرون بیاید، نه اینکه چند ماه مانده به یک تورنمنت جمع شود و بعد از یک شکست سنگین کنار برود. تیم بزرگسالان هم باید از دل یک برنامه مشخص فنی، مدیریتی و تدارکاتی عبور کند، نه اینکه هر شکست، دوباره بحث درباره ماندن یا رفتن مربی را به موضوع اصلی فوتبال تبدیل کند. فاصله فوتبال ایران با رقبای آسیایی در حال تغییر است. ازبکستان دیگر حریفی نیست که صرفا برای شکست‌دادنش به سابقه و نام ایران تکیه کنیم. کره شمالی هم نشان داد در فوتبال پایه، اگر یک تیم منسجم‌تر و آماده‌تر باشد، نام ایران برایش ترس ایجاد نمی‌کند. اینها نشانه‌های کوچکی نیستند. اگر فوتبال ایران همچنان بخواهد با سرمایه‌های گذشته زندگی کند، شکست‌های ناگویا و فرغانه ممکن است از یک اتفاق دوروزه به یک روند چندساله تبدیل شوند.

فوتبال

فجری‌ها علاقه‌ای به بیرانوند ندارند

داغ‌ترین خبر تابستان امسال فوتبال ایران را سردار رادان اعلام کرد. او گفت علیرضا بیرانوند از اول مهر مشمول خدمت سربازی است تا به همین راحتی شایعات درباره این ستاره ملی‌پوش داغ شود. هرچند خیلی زود مقصد او نیز تعیین‌تکلیف شد و حاتم احمدی، مدیرعامل باشگاه فجر سپاسی، تأکید کرد تمام اقدامات مربوط به انتقال این بازیکن به شیراز انجام شده است. آخرین ادعای شیرازی‌ها درباره شروع همکاری با دروازه‌بان شماره یک تیم ملی مربوط به شروع نیم‌فصل دوم است ولی تا همین حالا هم اعضای تیم فجر واکنش‌هایی نسبت به این قضیه داشته‌اند؛ از علی غلام‌زاده که برخلاف فعالیت نه‌چندان زیادش در فضای مجازی، تصویری برای به رخ کشیدن آمادگی جسمانی خود منتشر کرد تا رسول خطیبی که به عنوان سرمربی عکسی با همه گلرهایش گرفت و با بازنشرش آنها را «بهترین‌ها» خطاب کرد. در کنار همه اینها، عصر دیروز تیم فجر در مصافی دوستانه به میدان رفت و نکته جالب اینکه رسول خطیبی و کادر فنی در دو نیمه این مسابقه، به همه گلرهای خود میدان داد تا طبق منطق و انتظار، او همچنان روی این موجودی فعلی تیمش برای ادامه فصل حساب ویژه داشته باشد.

یامال: از من متنفر باشید!

تابلوی نتیجه ورزشگاه ومبلی هنوز ۱۲۰ ثانیه را نشان نداده بود که یامال اولین گل دیدار انگلیس و اسپانیا را به ثمر رساند. گِهی تلاش کرد از عقب زمین بازی‌سازی کند اما با چرخش به سمت خودش، توپ را از دست داد و یامال که با فشار شدید در حال پرس‌کردن بود، از این فرصت استفاده کرد و توپ را در نزدیکی محوطه جریمه انگلیس پس گرفت. در چنین منطقه‌ای که دیگران ممکن است دچار استرس شوند، لامین توپ را کنترل کرد و با آخرین مانع پیش از گلزنی، یعنی ترافورد، روبه‌رو شد. او در مصاف با دروازه‌بان انگلیس با آرامش و مهارت کار را تمام کرد و توپ را به تیرک دو فرستاد که این دروازه‌بان نمی‌توانست به آن برسد. او پس از بازی گفت: «سرمربی واقعا ما را به پرس از بالای زمین تشویق می‌کند. من همیشه می‌گویم می‌خواهم به تیم کمک کنم، گاهی تمرکزم را از دست می‌دهم اما گاهی توپ را پس می‌گیرم و خودم را در موقعیت تک به تک می‌بینم و می‌توانم گل بزنم». یامال در شبکه‌های اجتماعی‌اش برای همراهی با بهترین تصاویر از عملکردش در ومبلی، یک جمله در سطح جهانی منتشر کرد: «از من متنفر باش یا دوستم داشته باش، برایم مهم نیست». این پست با پاسخ‌های بی‌شماری روبه‌رو شد، اما پاسخ بائنا بیش از همه جلب توجه کرد: «توپ طلا». دوشنبه ۲۸ سپتامبر، آخرین مهلت ارسال آرای برنده توپ طلای امسال است که قرار است در یکی از بازترین رقابت‌های سال‌های اخیر برنده این جایزه انتخاب شود.

جدول ۵۴۱۸ طراح: بیژن گورانی

افقی:

۱- ساختگی و دروغین- سوغات بیرجند- مسئولیت نگهداری از فرزند ۲- دارای بالاترین درجه ذوب در بین عناصر است- مادربزرگ- ماست چکیده ۳- دورویی- سازی بادی- عقیم ۴- دوتایی- ایشان- آهسته و آرام ۵- نوعی حلوا- بهشت ارم را بنا نهاد- گاز مرداب- زیر پا مانده ۶- بازدارنده- اسکله ماهیگیری چابهار- از صنایع ادبی ۷- حلقه زینتی- نویسنده فرانسوی رمان طاعون- ماده آرایشی ناخن ۸- رمانی سیاسی به قلم هان کانگ، بانوی نویسنده اهل کره جنوبی ۹- حیله- خواهر اسفندیار در شاهنامه- گدایی ۱۰- دالان ورودی خانه‌های قدیمی- بی‌ریا- اثر تربیتی ژان ژاک روسو ۱۱- نت سوم- مترسک- سخنور- فونداسیون ۱۲- نوعی پارچه نفیس- مالک- پیوسته ۱۳- آشوب، غوغا- ظرف شیشه‌ای برای نگهداری مایعات- متحیر ۱۴- تا نگرید طفل هرگز ننوشد- از کبد ترشح می‌شود- عسل ۱۵- مأمور تشریفات عصر صفوی- جاویدان- طالع

عمودی:

۱- هماهنگ- آکنده- سرپرست اوقاف یک ناحیه ۲- فیزیکدان نابغه ایرانی که لیزر گازی هلیوم نئون را اختراع کرد- نوعی بیماری پوستی- کافی ۳- پوشش- نویسندگی- پایه و اساس ۴- مساوی- پرتوافکنی- همسرگزیدن ۵- باز را خنثی می‌کند- زمینه‌سازی- پیوند ۶- سوره سی‌ونهم قرآن- پافشاری‌کردن- جنگ و کارزار ۷- پادشاه ایران که موفق به فتح هندوستان شد- سگ فضانورد شوروی- رام‌نشده! ۸- چوپان- یکی پس از دیگری- سرپوش لامپ ۹- چه وقت- مانند هم- واسطه و میانجی ۱۰- دختران عرب- بسته‌شده- عقیده ۱۱- شرم- رفتارهای ناهنجار- سمت راست ۱۲- راوی خطبه فدک- جانشینی- هر یک از اخلاط چهارگانه طب قدیم ۱۳- زبانه آتش- امروز عرب- شراب ۱۴- دل‌آزار کهنه- به ذهن افکندن- از تفریحات هیجانی در ارتفاع ۱۵- ریزه‌های چوب- سستی و تنبلی- کالا

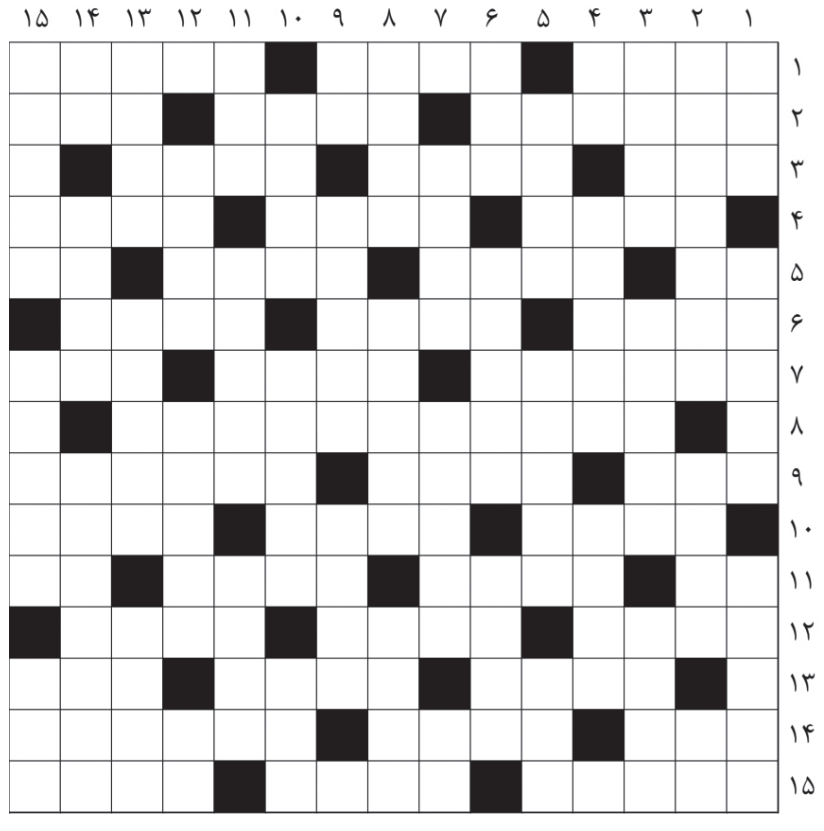

حل سودوکو ۴۴۱۳

۶	۷	۸	۹	۲	۴	۳	۵	۱
۵	۴	۱	۶	۳	۸	۲	۷	۹
۳	۲	۹	۵	۷	۱	۴	۸	۶
۷	۱	۳	۸	۵	۲	۹	۶	۴
۸	۹	۲	۳	۴	۶	۵	۱	۷
۴	۵	۶	۷	۱	۹	۸	۳	۲
۱	۳	۵	۴	۹	۷	۶	۲	۸
۹	۶	۷	۲	۸	۵	۱	۴	۳
۲	۸	۴	۱	۶	۳	۷	۹	۵

۵	۶	۲	۴	۳	۸	۷	۱	۹
۹	۸	۴	۱	۷	۲	۶	۵	۳
۱	۷	۳	۹	۶	۵	۴	۲	۸
۷	۴	۸	۵	۱	۶	۳	۹	۲
۲	۵	۹	۷	۴	۳	۸	۶	۱
۶	۳	۱	۸	۲	۹	۵	۴	۷
۸	۲	۶	۳	۹	۴	۱	۷	۵
۴	۱	۵	۲	۸	۷	۹	۳	۶
۳	۹	۷	۶	۵	۱	۲	۸	۴

حل جدول ۵۴۱۷

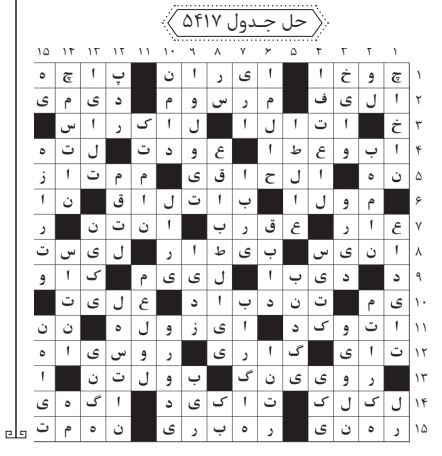

سودوکو سخت ۴۴۱۴

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

۵				۴	۹			
۱	۹				۷			
۳	۸		۵		۲			
	۶					۱		۷
		۸				۵		
۴		۱					۳	
			۲		۴		۸	۵
			۶				۹	۲
			۹	۳				۴

سودوکو ساده ۴۴۱۴

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

۳		۲			۹	۷		
۵	۷	۱				۳		۲
				۳				
۱		۷			۸			۴
	۳			۲			۷	
۸			۴			۱		۵
				۹				
۶		۳				۲	۸	۹
		۸	۳			۵		۷